12 lipiec 2019 r.
Nr 15 (263652) 2019 Rok XXI

Kronika ZWIĄZKOWA

35 lat OPZZ

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
www.opzz.org.pl

Biuro Prasowe OPZZ e-mail: biuroprasowe@opzz.org.pl, tel.: 022 551 55 05, 00-924 Warszawa, ul. M. Kopernika 36/40

Realizacja postulatu OPZZ: wzrost płac w ochronie zdrowia – str. 1

Pracownicy Wymiaru Sprawiedliwości wywalczyli podwyżki……...2

Coraz więcej krajów europejskich opowiada się za prawodawstwem na rzecz ochrony pracowników za granicą……...……...……..... 3

Bliżej Zakładowych Organizacji Związkowych i Rad Powiatowych na Mazowszu……....……...……..4

Pracownicy telefonicznej obługi klienta w Albanii organizują się…..……4

Kwalifikacje tematem Konferencji EKES……..……...5

15mln. młodych osób w UE nie pracuje, nie uczy się, ani nie szkoli…….……..5

RDS o raporcie NIK: nieprzyjazny system ochrony zdrowia……..6

Finał negocjacji płacowych w RDS……7

Realizacja postulatu OPZZ: wzrost płac minimalnych w ochronie zdrowia

W dniu wczorajszym (9 lipca br.) Rada Ministrów przyjęła **projekt ustawy o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych,** przedłożony przez Ministra Zdrowia **.**

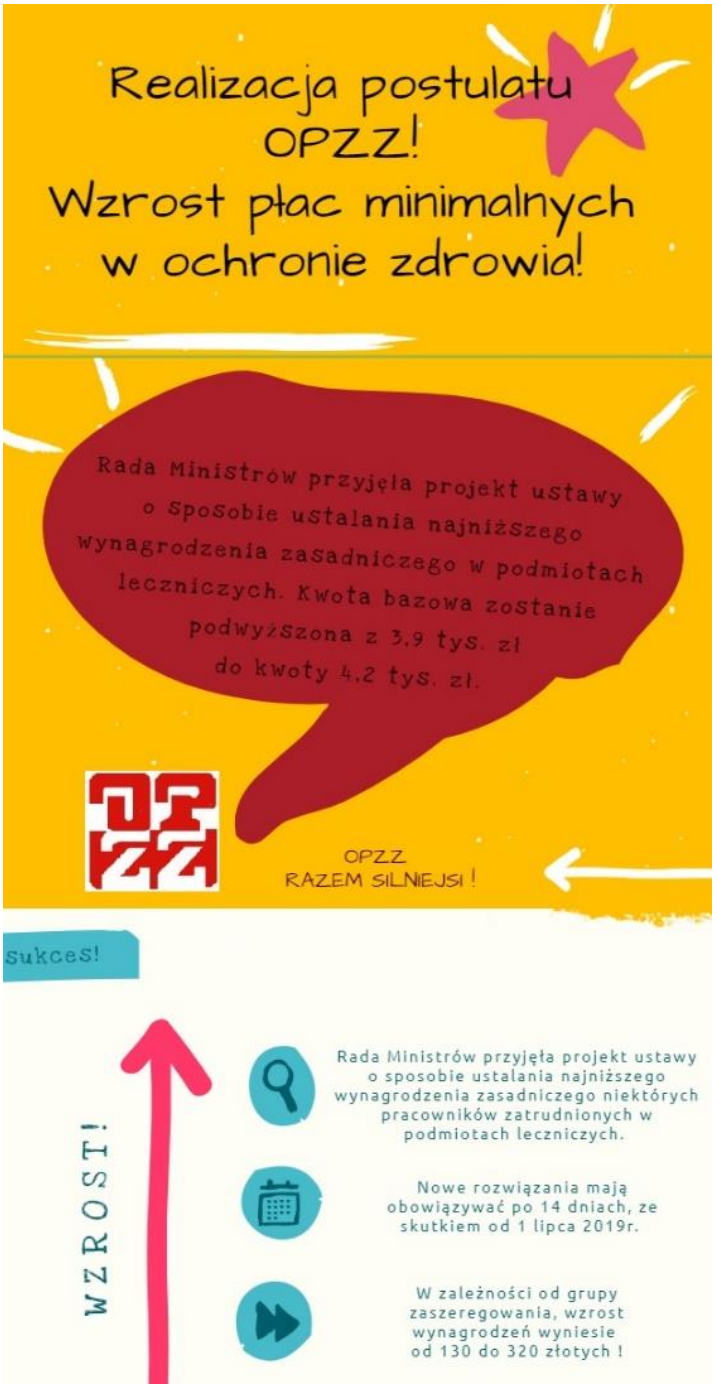

Celem projektu jest podniesienie z 3900 do 4200 zł brutto, tzw. ,,kwoty bazowej", na podstawie której są wyliczane podwyżki dla pracowników podmiotów leczniczych. Przypomnijmy, że wynagrodzenie minimalne wyliczane jest jako iloczyn kwoty bazowej i współczynnik pracy określony odrębnie dla poszczególnych grup zawodowych. Iloczyn kwoty bazowej i współczynnika pracy decyduje o wysokości najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne oraz pracowników działalności podstawowej innych niż pracownicy wykonujący zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych: przykładowo współczynnik ten dla lekarza z tytułem specjalisty wynosi 1,27, a dla lekarza stażysty - 0,73. Z kolei dla fizjoterapeutów i pielęgniarek wskaźnik ten wynosi od 0,64 do 1,05 zależnie od wykształcenia i specjalizacji.

Nowelizacja tzw. ,,ustawy podwyżkowej" to postulat zgłaszany przez OPZZ od początku prac nad niniejszą regulacją od 2017 roku. Uchwalona wówczas w dniu 8 czerwca 2017r. ustawa o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych ,,zamroziła" minimalne wynagrodzenia do 2021 roku. Na wniosek OPZZ prace i dyskusje w Trójstronnym Zespole do Spraw Ochrony Zdrowia przyspieszyły z początkiem tego roku, m.in. w dniu 20 maja br. zwołano pilne posiedzenie zespołu, z udziałem Ministra Zdrowia Łukasza Szumowskiego na ten temat. Minister podkreślił wówczas, że odmrożenie kwoty bazowej o 300 zł będzie skutkowało w wymiarze rocznym dla budżetu NFZ w 2019r. o ok. 100 mln zł oraz o kolejne 100 mln zł w 2020r. Wskazał także przykładowe symulacje wzrostu płac - w zależności od grupy zaszeregowania pracownicy podmiotów leczniczych otrzymają od 130 do 320 zł brutto. Po wzroście od 1 lipca 2019r. kwoty bazowej – wysokość średniego minimalnego wynagrodzenia zasadniczego dla pracownika z wyższym wykształceniem wynosiłaby około 4 410 zł brutto (plus pochodne), a dla pracownika ze średnim wykształceniem - około 2680 zł brutto (plus pochodne). Podczas prac nad planem finansowym Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia potwierdził gwarancje finansowe wzrostu wynagrodzeń - jest więc szansa, że ustawa nie będzie aktem prawnym ,,na papierze". Wzrost ustawowych płac minimalnych oznaczać będzie wówczas, że pracownicy, którzy zarabiają poniżej tych kwot, będą musieli otrzymać wyrównanie wynagrodzenia do wskazanego w ustawie poziomu.

Nowe rozwiązania mają obowiązywać po 14 dniach od daty ich ogłoszenia w dzienniku ustaw, ze skutkiem od 1 lipca 2019r.

oprac. RG

Pracownicy Wymiaru Sprawiedliwości wywalczyli podwyżki!

NSZZ Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości RP, będący częścią OPZZ, poinformował o porozumieniu i zawieszeniu protestu pracowników wymiaru sprawiedliwości.

Jak czytamy w komunikacie:

Związki zawodowe: Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność" Pracowników Sądownictwa, Związek Zawodowy Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości RP z siedzibą w Warszawie, Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości RP z siedzibą w Poznaniu, tworzące Sztab Protestacyjny Miasteczka Pracowników Sądów i Prokuratury, dziękują wszystkim osobom zaangażowanym czynnie w to przedsięwzięcie – pracownikom sądów i prokuratur z całego kraju, którzy odwiedzili Miasteczko i wspierali nas lokalnie, przedstawicielom innych branżowych organizacji związkowych (pracownikom muzeów, ośrodków pomocy społecznej, weterynarii, nauczycielom, geologom, rezydentom, górnikom, pracownikom kolei, pracownikom wodociągów), Regionom i Sekretariatom Branżowym NSZZ „Solidarność", mieszkańcom Warszawy i wszystkim innym cudownym ludziom, których tutaj nie ujęliśmy. Przede wszystkim jednak ogromne podziękowania dla mieszkańców Miasteczka, tych najwytrwalszych i tych, którzy byli z nami krócej. Dziękujemy, że w ciągu tych 60 dni Miasteczka poświęciliście swój urlop wypoczynkowy, czas przeznaczony dla rodziny i w wielu przypadkach czas nocnego odpoczynku. Bez Was nie dalibyśmy rady! Z przyjemnością informujemy, że Wasze poświęcenie nie poszło na marne. Wczoraj, tj. 4 lipca po godzinie 19.00 zostało podpisane pomiędzy Ministrem Sprawiedliwości – Prokuratorem Generalnym reprezentowanym przez Sekretarza Stanu, Michała Wójcika a przedstawicielami Sztabu Protestacyjnego Miasteczka Pracowników Sądów i Prokuratury, Porozumienie | str. 2 o podwyższeniu wynagrodzeń dla pracowników sądów i prokuratury średnio o 450 zł brutto na etat od października 2019 r. oraz o kolejne 450 zł brutto średnio na etat od stycznia 2020 r. Podwyżkami zostaną objęci asystenci, urzędnicy, inni pracownicy, kuratorzy oraz specjaliści OZSS. Tym samym wyjaśniamy, że Porozumienie od samego początku miało dotyczyć i dotyczyło również grupy zawodowej kuratorów sądowych, którym w Miasteczku poświęcono odrębny panel dyskusyjny z udziałem zaproszonych gości. Ubolewamy nad tym, że w przestrzeni publicznej pojawiły się nieprawdziwe informacje rozpowszechniane w tym zakresie przez Krajową Radę Kuratorów. Natomiast z przykrością informujemy, że w wyniku nieprzemyślanych działań polegających na wysyłaniu licznych sprzeciwów ws. potrzeby wprowadzenia nowej ustawy o pracownikach sądów i prokuratury, m.in. przez KNSZZ "Ad Rem", Rada Ministrów podjęła decyzję o przerwaniu procedowania projektu ustawy, a tym samym mnożnikowego systemu wynagrodzeń. To spowodowało, że pracownicy sądów stracili szansę na systematyczny, coroczny wzrost wynagrodzeń oraz coroczny wzrost funduszu płac o 750 mln zł bez potrzeby prowadzenia wielomiesięcznej walki i wychodzenia na ulicę. Nadmieniamy, że w drodze negocjacji prowadzonych przez Sztab Protestacyjny Miasteczka z Ministerstwem Sprawiedliwości zdecydowana większość zastrzeżeń strony związkowej dot. treści pierwotnego projektu ustawy została uwzględniona. Jednak jako organizacje związkowe tworzące Sztab zapewniamy pracowników, że zaraz po wyborach parlamentarnych rozpoczynamy negocjacje dotyczące treści nowej ustawy o pracownikach sądów i prokuratury oraz podejmiemy próbę połączenia wynagrodzeń pracowników sądów z wynagrodzeniem sędziów (podobnie jak w latach 2001-2003). Po wakacjach reprezentatywne organizacje związkowe ustalą z przedstawicielami Ministerstwa Sprawiedliwości szczegółowe zasady podziału środków wywalczonych na bieżący rok, następnie po zamknięciu budżetu – zasady podziału środków na rok 2020.

Sztab Protestacyjny Miasteczka

Coraz więcej krajów europejskich opowiada się za prawodawstwem na rzecz ochrony pracowników za granicą

Śledztwo medialne w sprawie warunków pracy w fabrykach Samsunga

Reporterzy pracujący dla koreańskiego czasopisma *Hankyoreh* odwiedzili dziewięć miast w Indiach, Indonezji i Wietnamie, gdzie rozmawiali ze 129 pracownikami fabryk Samsunga. W trakcie 70-dniowego, medialnego śledztwa dążyli do zbadania, jak międzynarodowa korporacja traktuje pracowników w krajach azjatyckich. Na podstawie rozmów opracowano publikacje pt. „Globalny Samsung: Raport w sprawie niezrównoważonych praktyk na rynku pracy„.

Reporterzy Hankyoreh stwierdzili, że Samsung podejmował różne działania, które naruszały lokalne przepisy i standardy międzynarodowe w zakresie prawa pracy. Pracownicy zakładów w Indiach, Indonezji i Wietnamie dzielili się z nimi swoimi doświadczeniami m.in. ze złamaniem przez Samsunga prawa o płacy minimalnej, ekstremalnym eksploatowaniem, a następnie zwalnianiem młodych osób oraz pracą przymusową.

Naruszenia przepisów o płacy minimalnej doświadczyli m.in. pracownicy indonezyjskiego przemysłu elektronicznego, którzy powinni otrzymywać wartość około 325,63 USD w miesiącu. Samsung wypłacił ją tylko swoim stałym pracownikom. Pracownicy kontraktowi otrzymywali niższą płacę minimalną w wysokości 291,04 USD. Według indonezyjskiej Federacji Pracowników Metalowych (FSPMI), inne międzynarodowe firmy elektroniczne, takie jak Panasonic i Sanyo, zapłaciły przemysłową płacę minimalną nieregularnym pracownikom, podczas gdy Samsung pozostał niechlubnym wyjątkiem.

W raporcie opisano, jak Samsung wykorzystuje młodych ludzi z Azji. Młodzież, która jest zatrudniona w charakterze pracowników tymczasowych, kurczowo trzyma się wyczerpującej pracy z nadzieją na otrzymanie stałej posady, po czym zostaje zwolniona z reguły po osiągnięciu wieku 20 lat. Pracownicy, którzy ukończyli szkoły zawodowe pracują w Samsungu przez okres od jednego do pięciu lat, gdy są nastolatkami.

Europejskie prawodawstwo na rzecz ochrony pracowników za granicą

W lutym 2017 r. we Francji uchwalono ustawę o obowiązku zachowania należytej staranności w zakresie przestrzegania praw człowieka poza granicami kraju. Zgodnie z tym prawem firma zatrudniająca ponad 5000 pracowników jest zobowiązana do ustalenia, czy nadużycia związane z prawami człowieka i/ lub środowiskiem pracy mają miejsce nie tylko z bezpośrednio zatrudnionymi pracownikami, ale także z pracownikami podwykonawców. Ustawa stanowi również, że firmy muszą współpracować ze związkami zawodowymi przy opracowywaniu planu reagowania i prowadzeniu stałego monitoringu, jeśli okaże się, że są one zamieszane w poważne naruszenia praw człowieka i środowiska pracy. W przypadku naruszeń mogą zostać ukarani odszkodowaniami karnymi w wysokości do 30 milionów euro.

SHERPA i ActionAid France, francuskie grupy obywatelskie, złożyły oskarżenia przeciwko Samsungowi w sądzie, cytując niedawną serię publikacji *Hankyoreh.* W oskarżeniu podnoszono, że niektórzy pracownicy Samsunga w Azji składali 1600 telefonów komórkowych dziennie otrzymując równowartość mniej niż 222,07 USD miesięcznie. Ponieważ Samsung zatrudnia we Francji mniej niż 5000 pracowników, nie został oskarżony na podstawie naruszeń prawa o obowiązku dochowania należytej staranności. Zamiast tego francuski sąd zastosował okrężną metodę oskarżania Samsunga na podstawie Ustawy o konsumentach, co stanowiło odzwierciedlenie panującego we Francji konsensusu co do tego, że nie można przymykać oczu na łamanie praw człowieka.

Inicjatywy ustawodawcze mające na celu ochronę pracowników poza granicami własnego kraju podjęły także inne państwa. W 2015 r. Zjednoczone Królestwo wprowadziło Ustawę o współczesnym niewolnictwie. Zawarte w niej regulacje mają zachęcać przedsiębiorców do podejmowania działań mających na celu eliminację wszelkich form pracy przymusowej i innych rodzajów wyzysku ze swoich łańcuchów dostaw. Z kolei takie kraje, jak Holandia, Niemcy i Dania rozpoczęły dyskusje na temat przepisów, które wymagają kontroli przestrzegania praw człowieka przez firmy za granicą. Natomiast w czerwcu br. rząd fiński oficjalnie ogłosił, że dąży do ustanowienia przepisów wymagających kontroli przestrzegania praw człowieka nie tylko przez własne firmy, ale przez wszystkie przedsiębiorstwa, które dostarczają towary do kraju.

KD

Bliżej Zakładowych Organizacji Związkowych i Rad Powiatowych na Mazowszu

Rada OPZZ Województwa Mazowieckiego kontynuuje akcję ,,Bliżej Zakładowych Organizacji Związkowych i Rad Powiatowych na Mazowszu".

W dniu 9 lipca 2019 r. odbyło się spotkanie Przewodniczącego RW OPZZ kol. Marka Kupca i Wiceprzewodniczącej RW OPZZ kol. Joanny Dąbrowskiej z Przewodniczącą NSZZ Pracowników Samorządowych w Urzędzie Miasta Łomianki kol. Beatą Woźniak.

Zebrani omówili bieżącą sytuację w OPZZ i Radzie OPZZ woj. Mazowieckiego; zmiany w ustawie ,,Kodeks pracy"; sprawy pracownicze i socjalno-bytowe w UM; rolę funduszu socjalnego w zaspakajaniu potrzeb wypoczynkowych pracowników i ich rodzin; oczekiwań pracowniczych dotyczących wpływu związków zawodowych na kształtowanie płac w urzędzie; zaangażowanie organizacji związkowej w aktywny udział w szkoleniach i naradach organizowanych przez RW OPZZ.

Związkowców przyjęła w swoim biurze, Burmistrz Miasta Łomianki p. Małgorzata Żebrowska-Piotrak.

Rozmawiano: o roli związków zawodowych w odbiorze społecznym i pracowniczym; postrzegania przez pracodawców i pracowników działań związków zawodowych w kształtowaniu polityki płacowej; możliwości szerszego udziału związku zawodowego w inicjowaniu zmian dotyczących regulaminu pracy oraz taryfikatorów wynagradzania.

Związek Zawodowy w Urzędzie działa od 2014 r.

Przewodniczącą Związku jest kol. Beata Woźniak, która zawodowo pracuje w Urzędzie Miasta od kilku lat na stanowisku zastępcy kierownika urzędu stanu cywilnego.

Urzędzie działa również NSZZ ,,Solidarność".

Przedstawiciele Związków Zawodowych biorą czynny udział w posiedzeniach Komisji Socjalnej i negocjacjach dot. wynagrodzeń i możliwości podnoszenia kwalifikacji zawodowych. W chwili obecnej NSZZ Pracowników Samorządowych w Urzędzie Miasta Łomianki liczy 22 członków.

T. Sz.

Pracownicy telefonicznej obsługi klienta w Albanii organizują się.

W ciągu ostatnich 15 lat nastąpił w Albanii intensywny rozwój przedsiębiorstw prowadzących telefoniczną obsługę klienta. Szacuje się, że w kraju działa ok. 800 firm call-center, które oficjalnie zatrudniają 30 000 Albańczyków. Firmy obsługują między innymi międzynarodowe korporacje, takie jak Amazon i Apple. Albania jest dla firm z tego sektora atrakcyjnym miejscem do prowadzenia działalności z powodu niskich kosztów pracy. Płaca minimalna w 2019 r. wynosi w Albanii 208 euro.

Firma francuska Teleperformance posiada ponad 340 centrów obsługi klienta w 74 krajach i zatrudnia ponad 217 000 pracowników. 11 lat temu utworzyła swoje centrum w Albanii. Albańczycy obsługują klientów posługując się językiem włoskim, angielskim, francuskim i niemieckim, a nawet tureckim, otrzymując wynagrodzenia w wysokości od 1 do 2,50 euro za godzinę. Płace różnią się w zależności od pracodawcy. W większych firmach jest możliwość uzyskania wynagrodzenia do 300 euro miesięcznie, czyli kwoty zbliżonej do przeciętnego wynagrodzenia w Albanii. W porównaniu do innych firm z tego sektora pensje w Teleperformance nie są na najniższym poziomie. Besmir Mal, jeden z pracowników, stwierdził: *„Teleperformance oferuje lepsze warunki pracy, niż inne call-center ale chcę tych samych praw, które mają pracownicy firmy w innych częściach Europy wykonujący tę samą pracę".* W celu poprawy sytuacji zatrudnionych wziął udział w utworzeniu związku zawodowego Solidariteti.

Zadaniem stojącym przed Solidariteti jest wywarcie wpływu na zmianę społecznej recepcji związków zawodowych. Organizacje te są postrzegane krytycznie z powodu negatywnych wspomnień dotyczących współpracy związków z partiami politycznymi. Aby zapobiec wikłaniu się związkowców w działalność polityczną w statucie organizacji wpisano, że żaden z członków nie może zajmować stanowiska w partii politycznej. Twórcy związku podkreślają w związku z tym, że „Po raz pierwszy stworzono związek całkowicie niezależny, apolityczny".

Powstanie Solidariteti jest niewątpliwym sukcesem i daje nadzieję na podwyżki płac we wiodącym na rynku międzynarodowym dostawcy usług outsourcingu contact center.

KD

Kwalifikacje tematem Konferencji EKES

10 lipca 2019 r. w Urzędzie Rady Ministrów odbyła się Konferencja zorganizowana przez Centrum Monitorowania Rynku Pracy Europejskiego Komitetu Ekonomiczno – Społecznego wspólnie z Komitetem do Spraw Pożytku Publicznego pt. „Umiejętności i kompetencje zdobywane w organizacjach społeczeństwa obywatelskiego – jak je dostrzec i docenić na rynku pracy".

Ze strony OPZZ udział w konferencji wzięli – Sławomir Broniarz, Bogdan Grzybowski oraz Magdalena Kossakowska. Celem Konferencji była m.in. wymiana poglądów na temat funkcjonowania Europejskich Ram Kwalifikacji oraz Krajowych Ram Kwalifikacji, z uwzględnieniem istniejącego w Polsce Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji w zakresie kwalifikacji zdobywanych w wyniku pozaformalnego i nieformalnego uczenia. Podczas konferencji podjęto próbę identyfikacji umiejętności i kompetencji zdobywanych przez osoby działające w organizacjach społeczeństwa obywatelskiego, takich jak organizacje pozarządowe, związki zawodowe czy organizacje pracodawców. Podkreślono aktywną rolę organizacji społeczeństwa obywatelskiego jako instytucji szkoleniowych, oferujących różnego rodzaju szkolenia nie tylko dla swoich członków, ale także dla osób z zewnątrz. Rok 2019 to właściwy moment na podjęcie dyskusji na ten temat, ponieważ właśnie w tym roku Komisja Europejska dokonuje przeglądu sposobu, w jaki państwa członkowskie wdrożyły zalecenie Rady w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego oraz poszukuje dobrych praktyk i nowych możliwości do bardziej efektywnych działań wspierających obywateli Unii europejskiej.

MK, BG.

15 mln. młodych osób w UE nie pracuje, nie uczy się, ani nie szkoli

Eurostat zbadał, jaki odsetek osób w wieku 20-34 lat w UE w 2018 roku należał do grupy NEET (oznacza to osoby młode, które pozostają poza sferą zatrudnienia i edukacji, czyli tych, którzy nie uczą się, nie pracują, ani nie szkolą). Z szacunków Urzędu wynika, że do tej grupy należała mniej więcej co szósta osoba młoda. W sumie poza sferą zatrudnienia i edukacji pozostawało około 15 mln. młodych ludzi.

Najniższe wskaźniki NEET odnotowano w Szwecji (8,0%), Holandii (8,4%), Luksemburgu (9,9%) i na Malcie (10,1%). Na drugim biegunie zestawienia znalazły się Włochy (28,9%) i Grecja (26,8%). W tych dwóch państwach członkowskich ponad jedna czwarta wszystkich młodych ludzi ani nie pracowała, ani się nie kształciła. **Blisko średniej unijnej, która wyniosła 16,5%, znalazła się Polska, w której odsetek wyniósł 16,4%.**

Istnieje znaczna różnica w odsetku NEET między młodymi kobietami i młodymi mężczyznami. W przypadku kobiet wynosił on 20,9% w porównaniu z 12,2% w przypadku mężczyzn. **W Polsce różnica ta była większa – wśród kobiet było to 23,5%, a w przypadku mężczyzn – niespełna 10%.**

Konrad Więcek, Przewodniczący Komisji Młodych Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, skomentował badanie następująco:

„Wyniki są bardzo niepokojące. Niebezpieczną perspektywą jest patrzenie na te analizy zadowalając się miejscem w połowie stawki. Takie ujęcie zaciemnia negatywny obraz, z jakim mamy do czynienia. Ponad 16% osób w przedziale 20-34% pozostaje poza systemem edukacyjnym, jak i nie podejmuje pracy. To dwa raz więcej niż w Holandii! Innymi słowy, w pewnym sensie, Ci ludzie znajdują się poza systemem: grozi im deklasacja, pogorszenie sytuacji materialna do stopnia mającego znamiona ubóstwa, pogorszenie zdrowia fizycznego i przede wszystkim psychicznego. Brak sensu, brak poczucia sprawczości, to jedne z ważniejszych elementów niszczących ludzką psychikę, a z takim zagrożeniem mamy de facto do czynienia. Państwo, jako instytucja mająca możliwość tworzenia popytu na pracę oraz zapewniająca edukację ponosi tutaj porażkę. Również polski rynek tutaj zawodzi. Nie mamy dobrze skorelowanej relacji państwo — biznes, gdzie system edukacji dawałby kompetencje potrzebne biznesowi. Problem leży jednak w tym, że Polska nadal ma model oparty na taniej sile roboczej, gdzie wiele zawodów nie wymaga dużo czasu do przystosowania się, czego symptomem jest mediana zarobków będąca na bardzo niskim poziomie, pozwalającym zapewnić tylko podstawie potrzeby. Taki obraz dopiero pokazuje nam ska-

le zjawiska. W tej sytuacji państwo musi przede wszystkim podnieść pensję minimalną, ponieważ jest to warunek konieczny do tego, by praca stawała się atrakcyjna dla młodych ludzi. Musimy również pójść w stronę bardziej innowacyjnej gospodarki, co jest nierozerwalne z koniecznością poprawy systemu edukacji, ale i woli politycznej. Lepsza oferta edukacyjna, bardziej dostosowana do innowacyjnego biznesu, wraz ze zwiększeniem pensji minimalnej, która jest jednym z czynników stymulujących zwiększenie mediany płacowej, to klucz do aktywizacji młodych ludzi".

KD

RDS o Raporcie NIK: nieprzyjazny system ochrony zdrowia

Najwyższa Izba Kontroli dokonała analizy polskiego systemu ochrony zdrowia, opierając się na kontrolach z ostatnich 10 lat, jak i opiniach ekspertów. Efektem działań kontrolnych jest opublikowanie zbiorczego raportu, opisującego problemy polskiego systemu ochrony zdrowia oraz – co najważniejsze pożądane rekomendacje i kierunki zmian, które mają go usprawnić. Rekomendacje Najwyższej Izby Kontroli będą przedmiotem prac w ramach Rady Dialogu Społecznego we wrześniu br. Wstępna dyskusja nad dokumentem odbyła się na posiedzeniu Podzespołu problemowego ds. ochrony zdrowia RDS w dniu 9 lipca 2019r., podczas której ustalono, że organizacje pracodawców i pracowników przekażą swoje opinie i uwagi do rekomendacji zmian sformułowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli.

Co wynika z raportu Najwyższej Izby Kontroli?

Wiodący postulat to przygotowanie długookresowej strategii rozwoju systemu ochrony zdrowia, która powinna uzyskać powszechną akceptację społeczną i wyznaczyć wizję rozwoju systemu. Strategia powinna przede wszystkim określać cele systemu, z uwzględnieniem wyzwań demograficznych i epidemiologicznych, a także priorytetowe kierunki jego rozwoju. Jednocześnie wdrażanie strategii powinno podlegać monitowaniu i okresowej ocenie, a jej przyjęcie – ponad podziałami politycznymi, pozwoli zerwać z powszechną praktyką dokonywania przypadkowych i doraźnych zmian powodujących tworzenie sprzecznych przepisów i trudności w ich interpretowaniu.

Najwyższa Izba Kontroli zdefiniowała i podzieliła na grupy problemy, z którymi boryka się ochrona zdrowia. Niewystarczająca koordynacja działań podmiotów leczniczych, brak koordynacji opieki nad pacjentem, braki kadrowe i nieefektywne finansowanie systemu ochrony zdrowia – to najczęściej występujące wady systemowe. Wykazano też szereg problemów w obszarze dotyczącym bezpieczeństwa pacjentów i jakości udzielanych świadczeń, m.in.: wykonywanie określonych zabiegów medycznych przez podmioty, które nie mają wystarczającego doświadczenia, podejmowanie leczenia bez przeprowadzania pełnej diagnostyki umożliwiającej czy wzrost liczby zakażeń szpitalnych.

Dominuje jeden najbardziej niepokojący wniosek: nierówny dostęp do świadczeń zdrowotnych. Z analiz NIK wynika, że system ochrony zdrowia cechuje ograniczony i nierównomierny terytorialnie dostęp do świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych: w części województw nie zabezpiecza się dostępu do niektórych świadczeń zdrowotnych, w tym na poziomie lecznictwa szpitalnego i ambulatoryjnej opieki specjalistycznej i w szczególności opieki koordynowanej.

Jaka jest recepta na naprawę systemu opieki zdrowotnej?
Rekomendacje Najwyższej Izby Kontroli będą przedmiotem dalszych analiz podjętych w ramach Rady Dialogu Społecznego w najbliższym czasie. Będziemy dyskutować o organizacji systemu ochrony zdrowia, koordynowaniu opieki nad pacjentem i poprawie jej jakości, finansowaniu ochrony zdrowia, dostępie pacjentów do świadczeń zdrowotnych, prawach i bezpieczeństwie pacjentów i usprawnieniu obiegu informacji.

Prace w RDS będą okazją do przypomnienia postulatów programowych OPZZ, przyjętych przez IX Kongres OPZZ w 2018 roku. Uznaliśmy, że zdrowie powinno być obszarem największej troski społecznej, a fundamentami, na których powinien opierać się polski system ochrony zdrowia – to równość, solidaryzm społeczny i powszechność. OPZZ oczekuje inwestycji w infrastrukturę opiekuńczą i w edukację personelu opiekuńczego. W swoich działaniach w obszarze polityki zdrowotnej OPZZ będzie dążyć do: 1) corocznego zwiększania finansowania ze środków publicznych ochrony zdrowia, w tym zagwarantowania z budżetu państwa co najmniej 7% PKB: 2) opracowania i przyjęcia przez rząd „Strategii na rzecz polityki kadrowej w ochronie zdrowia" wobec dramatycznego deficytu kadrowego w wielu zawodach i specjalnościach; 3) kontynuowania, w dialogu społecznym, prac na rzecz dalszego systemowego wzrostu wynagrodzeń wszystkich grup zawodowych w ochronie zdrowia; 4) wspierania rozwoju różnych form instytucjonalnej i medycznej opieki nad osobami starszymi i zależnymi; 5) przyjaznej dla kieszeni pacjenta polityki lekowej; 6) zachowania państwowego charakteru ratownictwa medycznego oraz przywrócenie pionizacji Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie merytorycznym i finansowym; 7) przywrócenia dialogu: ponadsektorowego, rzeczywistego, a nie pozorowanego, z upodmiotowieniem i równym traktowaniem wszystkich partnerów społecznych; 8)

systemowych rozwiązań edukacyjnych i infrastrukturalnych w obszarze opieki nad osobami starszymi.

Jest szansa, że rekomendacje Rady Dialogu Społecznego będą podstawą do podjęcia zmian systemowych dążących do usprawnienia systemu ochrony zdrowia i zmiany jego postrzegania przez Polaków (według opublikowanych w 2018 roku badań CBOS: 66% dorosłych Polaków negatywnie ocenia funkcjonowanie służby zdrowia, w tym aż 27% - zdecydowanie negatywnie, a przeciwnego zdania jest 30% respondentów).

oprac. RG

Finał negocjacji płacowych w RDS

Wczoraj, 10 lipca br., po kilku godzinach dyskusji, Zespół problemowy ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych RDS doszedł do wniosku, że wypracowanie wspólnego stanowiska strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego w sprawie Założeń projektu budżetu państwa na rok 2020 nie jest możliwe z uwagi na zbyt duże różnice w ocenie sytuacji makroekonomicznej oraz oczekiwań odnośnie do kształtowania się polityki państwa w zakresie wynagrodzeń, w tym płacy minimalnej.

Wiceminister finansów Leszek Skiba przedstawił informację o planowanych środkach na wynagrodzenia w państwowych jednostkach sfery budżetowej w podziale na poszczególne grupy pracownicze. Udzielił także odpowiedzi na pytania partnerów społecznych dotyczące płac, założeń projektu budżetu państwa na rok 2020 oraz podatkowych inicjatyw rządu. OPZZ zakwestionowało m.in. przyjęty przez rząd wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych na rok przyszły (102,5%), wskazując na ryzyko ewentualnej korekty w tym zakresie, skrytykowało tryb prac nad ustawą dotyczącą zerowego PIT-u dla młodych, jak również skalę planowanej obniżki podatku PIT (z 18% do 17%) i podniesienia zryczałtowanych kosztów uzyskania przychodów. Odpowiedziało się ponadto za odmrożeniem odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych. W odpowiedzi na nasz wniosek Ministerstwo Finansów zadeklarowało, że odpis na ZFŚS w 2020 będzie wyliczany na podstawie przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2018 r. Dziś brane jest pod uwagę wynagrodzenie z roku 2013. Jeśli rząd dotrzyma słowa odpis na jednego zatrudnionego w tzw. normalnych warunkach pracy wzrośnie w 2020 r. z 1229,30 zł do 1550,26 zł, tj. o 320,96 zł tj. (26,1%).

W dalszej części obrad Zespół podjął próbę wypracowania projektów stanowisk Rady Dialogu Społecznego w sprawie: propozycji średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz propozycji wzrostu minimalnego wynagrodzenia za pracę na rok 2020.

Do konstrukcji Założeń projektu ustawy budżetowej na rok 2020 przyjęto założenie, że wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej wyniesie 106,0% w ujęciu nominalnym. OPZZ nie wyraziło zgody na proponowany przez rząd wskaźnik wzrostu, podkreślając spadający udział wynagrodzeń pracowników sfery budżetowej w PKB na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat. OPZZ zaapelowało do pracodawców, którzy poprali propozycję rządu, o zmianę swojego stanowiska. Ostatecznie nie udało się osiągnąć porozumienia.

W zakresie wzrostu płacy minimalnej w przyszłym roku osiągniecie kompromisu również było niemożliwe. Wiceminister finansów Tomasz Robaczyński oraz przedstawiciele Ministerstwa Rodzinny, Pracy i Polityki Społecznej przekonywali, że propozycja strony rządowej (2450 zł) jest optymalna, ale strony pozostały przy zgłoszonych wcześniej oczekiwaniach. OPZZ podtrzymało związkową propozycję wzrostu minimalnego wynagrodzenia za pracę do 2520 zł i wskazało, że propozycja rządu, pomimo wzrostu płacy minimalnej o 200 zł, pogorszy relację płacy minimalnej do płacy przeciętnej, z deklarowanych przez rząd 47,2% w roku 2019 do 46,9% w 2020 r. Oddala to Polskę od osiągnięcia przez płacę minimalną poziomu 50% płacy przeciętnej i cofa nas do relacji odnotowanej w roku 2015.

W kolejnym punkcie porządku obrad kontynuowano dyskusję nad przeglądem systemu podatkowego. Przeanalizowano zgłoszone w ubiegłym miesiącu przez 2 organizacje związkowe i 2 organizacje pracodawców analizy dotyczące systemu podatkowego; następnie określono wspólne dla stron priorytety oraz przyjęto harmonogram dalszych prac.

OPZZ na posiedzeniu Zespołu reprezentowali członkowie Zespołu: Roman Piotrowski, członek Rady i Prezydium OPZZ oraz Norbert Kusiak, ekspert OPZZ.

(nq)